

Jezus' onderwijs aan de discipelen...

In deze doopdienst staan we stil bij Markus 10:13-16. We letten op het onderwijs van Jezus aan Zijn eigen leerlingen. En hoe Hij ze in alle geduld blijft onderwijzen aangaande de dingen van het Koninkrijk van God.

En daarom lezen we eerst Markus 9. In Markus 9 zegt onze Heiland voor de 2^e keer wat Hij aan ziet komen. *“Ik moet veel lijden. Ik moet gedood worden. Maar ik zal ook opstaan op de 3^e dag.”* De leerlingen begrijpen er niets van. Het is voor hen een verborgenheid. Veel lijden? Gedood worden. De Messias? Dat kan niet!

Ze begrijpen er na 3 jaar onderwijs nog niets van. Het is nog steeds een grote verborgenheid. Het toont aan hoe het hart van ons, mensen, door God geopend moet worden om kennis te krijgen aan het geheim. Aan het mysterie van de Heere Jezus Christus. Markus 9 en 10 geven opnieuw weer dat er echt wat moet gebeuren in jouw en in mijn leven, willen wij zicht krijgen op het mysterie van het Evangelie. Ook wij denken daar wel eens te makkelijk over. We hebben het Evangelie al zo vaak gehoord. Het is voor ons bijna gesneden koek. We zien het wel, maar we doorgronden het (vaak) niet.

Laten we eens letten op de leerlingen. Waar hebben ze het onderweg over gehad? Niet over het lijden en sterven van de Heere Jezus. Maar ze hebben het gehad over wie van hen de belangrijkste zou zijn. Wie het meeste is in het Koninkrijk van God. En dan roept Jezus de 12 weer bij elkaar. Er staat een woord in Markus 9, *‘bij name roepen’*. Ik zie ze daar stuk voor stuk komen. Hete hoofden en koude harten. Verhitte discussies gehad onderweg. En dan vraagt de Heere Jezus: *“Beste vrienden, waar ging het onderweg over?”* En dan valt er een stilte. Hun zwijgen is een beschamend stilzwijgen.

En dan gaat Jezus er eens voor zitten. Hij zegt: *“Nou moet je eens goed luisteren. Als iemand de eerste wil zijn, dan moet hij de laatste van allen zijn en aller dienaar.”* De eerste is iemand die zich geheel en al wegcijfert ten behoeve van zijn naasten. Wie die naaste ook is.

“Wie de belangrijkste is in het Koninkrijk van God? Maken jullie daar ruzie over? Ik zal het jullie vertellen,” zegt Jezus. En daar komt een kind aanlopen. En Jezus pakt dat kind op. En Hij zet dat midden tussen die grote kerels. En dan draait Jezus de zaak helemaal om. Hij zegt: *“Willen jullie het Koninkrijk binnengaan? Dan zal het niet gaan zoals jullie nu doen. Want jullie moeten komen in een gestalte van een kind.”*

De discipelen dachten: Die kinderen hoeven nu nog niet naar de Heere Jezus. Laat ze maar eerst maar eens een volwassen worden, dan kunnen ze nog weleens meepraten over het Koninkrijk van God. Maar de Heere Jezus draait het om. Hij zegt: *“Dit kind moet niet eerst volwassen worden. Maar jullie grote kerels moeten eerst weer een kind worden. Anders kun je het koninkrijk van God niet eens binnen komen!”* De Heere Jezus bedoeld natuurlijk niet dat je je als een kind moet gaan gedragen. Of dat je op een kinderlijke of een kinderachtige manier moet gaan geloven. Als het goed is zit er groei en ontwikkeling in je geestelijk leven en vind er bij het ouder worden een geestelijk rijpingsproces plaats. Door de omgang met het woord van God en via het gebed.

Waaróm moet je worden als een kind? Omdat kinderen iets kunnen wat voor volwassenen ontzettend moeilijk is. Kinderen kunnen ontvangen. Het staat er niets voor niets 4 keer in vers 37. En ook in hoofdstuk 10:15. Kinderen kunnen ongegeneerd hun hand ophouden. Wij kunnen moeilijk ontvangen. Zo'n kind neemt/ontvangt wat het krijgt. Het neemt het blij in ontvangst. Wij volwassenen kunnen onze hand niet ophouden. Dat is onze eer vaak te na. Wij kunnen het niet tegenover elkaar en wij kunnen het al helemaal niet tegenover de Heere.

En juist dat moet je nou leren in het koninkrijk van God. En dat is nou ook het grote ontdekking van de Heilige Doop. Jezus zegt hier met grote nadruk tegen Zijn leerlingen: *“Het Koninkrijk van God wordt niet verdiend. Je komt er niet in met je zondenkennis. Je komt er niet in met je Bijbelkennis. Je komt er niet binnen met je trouwe kerkgang. Je komt er niet binnen met je gebedsdiscipline. Maar je komt alleen het Koninkrijk binnen door het te ontvangen. Door je lege hand bij God op te houden.”*

Jezus eist van Zijn leerlingen in hoofdstuk 9 bekering. Een totale verandering in hun denken. Want wij willen groot worden. Autonom. Een duur woord voor onafhankelijk. Dit is nou de nekslag voor iedere vorm van wetticisme. Voor een systeem bedacht door dominees. Een mens moet éérst dit. En een mens moet éérst dat. Het is hier toch glashelder. Kinderen kunnen niets doen. Een kind kan toch niets doen in zijn eigen leven om de zaligheid te verdienen?! Deze uitspraak van de Heere Jezus is dan ook een scherpe veroordeling naar Zijn leerlingen toe, die nog onder invloed waren van het denken van de Farizeeërs. En van allen die nog steeds denken dat een mens eerst dit of dat moet doen voor hij een kind van God kan worden.

De Heere Jezus was heftig verontwaardigd. Geprikkeld over wat Hij hier allemaal zag gebeuren. Maar wat doet Jezus nu. Hij geeft ze weer onderwijs. Hij stuurt Zijn eigen leerlingen niet weg. Hij zegt niet: *“Nou heb ik jullie pas verteld hoe het allemaal in elkaar steekt. Moet je eens kijken wat je nu weer doet. Ik geef de moed op met jullie.”* Nee, Hij blijft maar achter ons aandringen. Maar ook achter onze kinderen. Precies zoals het de Goede Herder betaamt. Hij is altijd maar op zoek naar verdwaalde en verloren schapen. Die moet Hij ook toebrengen.

En nou het bijzondere. Nou gaat Hij nota bene zijn eigen discipelen, die zich zo misdragen hebben, die gaat hij nog een keer gebruiken. Want nu geeft Hij ze een bevel. Het is een opdracht allereerst aan hen. "Jullie hebben die kinderen bij mij weggehaald, maar laat ze tot Mij komen en verhindert ze niet. Want dezulken is het Koninkrijk der hemelen."

We gaan een verbinding leggen met vers 16. Hoe wordt dat Koninkrijk van God ontvangen? Nou, door de zegen te ontvangen van Jezus. Daarom is die verontwaardiging van Jezus ook zo groot geweest. Kinderen die op weg zijn om het Koninkrijk van God te ontvangen worden hiervan afgehouden door zijn eigen discipelen. Die in hun grenzeloze hoogmoed deze ouders en hun kinderen de toegang beletten. Terwijl Jezus alleen de weg is tot dat Koninkrijk.

Want wat zei Jezus ook alweer in hoofdstuk 9: *Want wie de kinderen ontvangt, die ontvangt Mij. En die ontvangt Mij niet. Maar die ontvangt Hem die Mij gezonden heeft.* Hij alleen is de deur door wie de schapen EN DE LAMMEREN naar binnen gaan. En door dit bevel aan zijn discipelen wil Hij hen dat opnieuw leren.

En daar zie ik die discipelen gaan achter die ouders aan. Vader en moeder, kom maar. Kom maar weer naar Jezus. Ze gedragen zich als een kind dat de woorden van Jezus ontvangt. Ze doen het in gehoorzaamheid. En nu laten ze toe dat ouders met hun kinderen bij Jezus mogen komen.

En dan staat er weer zo prachtig in vers 16: *"En Hij omving ze met Zijn armen."* Je zou ook kunnen vertalen. Hij nam ze in Zijn armen. En dan legt Hij de handen op hen en Hij zegende ze allemaal. Hier wordt nou de profetie van Jesaja vervuld. *Hij zal de lammeren in Zijn armen vergaderen.* Wat een heerlijk woord. De Heere is het menens. En dat heeft Hij vanmorgen met een eed betuigt. *Ik doop u in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.*

En dan moet ik even denken aan het kindje Jezus Zelf. Veertig dagen oud was Hij. Dan wordt ook Hij bij de Heere gebracht door zijn ouders. En dan staat daar een Simeon klaar. En ik heb gezegd in de preek het koninkrijk van God wordt ontvangen. Nou, we zien het gebeuren. Dat kindje wordt in de handen gelegd van die oude Simeon. En neemt het aan, hij ontvangt het. En als hij dan Jezus in Zijn armen neemt dan looft Hij God. En dan zegt Hij, ziende op dat kind: *"Nu laat Gij Heer uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord. Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien."*

Daar staat hij die oude Simeon. Met Zijn Zaligmaker. En zo heeft hij het koninkrijk van God in ontvangst genomen. Simeon werd een kind met de Koning der Koningen in Zijn armen. Maar dat kind werd niet alleen tot Simeon gebracht. Vanmorgen werd Hij ook naar u, naar jou, naar mij toegebracht om Hem in ontvangst te kunnen nemen. Wie wil Hem hebben?